

[Anne Grete Holmsgård]

i det mindste lidt af balance. Det må vel egentlig være sådan, sagen hænger sammen. Men jeg bliver naturligvis meget glad, hvis jeg bliver belært om noget andet af den konservative ordfører, der måske vil gå op og forklare mig, at der altså er nogle områder, hvor konkurrencen ikke er så hård. Det har jeg bemærket at der er. Det gælder bl.a. inden for bankområdet, og interessant nok er det lige præcis banker, sparekasser og forsikringsselskaber, som helt er undtaget fra dette lovforslag ud fra deisen om, at man går ud fra, at de pæne mennesker i banktilsynet og i forsikringstilsynet vil sørge for, at avancerne inden for dette område ikke stikker alt for meget af mod den avancebegrænsning, man påstår der i øvrigt foreligger – i hvert tilfælde ikke så meget, at der er nogen, der får øje på det. Man kan være helt sikker på, at det er der stort set ikke nogen der gør, for der er ikke en kat, der kan gennemskue, hvordan avancerne inden for bankverdenen egentlig beregnes. Jeg tør vædde på, at langt de fleste, der har en bankbog eller en konto af en eller anden slags, simpelt hen ikke aner, hvordan de beregnes, og ikke aner, at der er noget, der hedder rentemarginalen, og der er sandt for dyden heller ikke ret mange, der har forsøgt at gøre dem opmærksomme på det eller få strikket systemet sammen på en sådan måde, at de har bare en lille mulighed for at gennemskue, hvad det egentlig går ud på.

Nu er det jo sådan, at man har haft disse midlertidige pris- og avancebegrænsninger – nogle gange har de ligefrem heddet pris- og avancementstoplove – igennem de sidste 20 år. Der er i hvert tilfælde gennemført 3–4 af slagsen, i den tid jeg har siddet herinde siden oktober 1979, og mig bekendt har de ikke haft nogen synderlig effekt. Det kan jeg desværre ikke fremlægge statistik for, for det er sådan i industriministeriet, kan jeg forstå, at man ikke har den slags statistik. Man ville forfærdelig gerne, men desværre fører man ikke statistik over sådan noget, så det har udvalget altså ikke kunnet få noget oplyst om.

Hvis man nu skulle forestille sig, at en sådan lovgivning skulle være effektiv, kræver det i hvert tilfælde tre ting. For det første kræver det, at den dækker samtlige områder. Det gør dette lovforslag ikke. Det dækker f.eks. ikke huslejerne, det dækker ikke bank- og sparekasseområdet, som jeg allerede har

været inde på, og det dækker ikke forsikringsområdet.

Dernæst kræver det selvfølgelig, at en lov ikke har alle mulige smuthuller. Det kan man jo dårligt sige at dette lovforslag ikke har. Det har stort set ikke andet, og derfor kan man dårligt kalde det smuthuller, for egentlig er det svært at få øje på, hvad det er for nogle omkostninger, man ikke må indregne. I den opremsning af ting, man må indregne, er det hele med, så vidt jeg kan se, og hvis der er noget, der ikke skulle være med, er der jo heldigvis en dispensationsmulighed. Og så er der endelig den mulighed, som vel må være for de større virksomheder, at man kan flytte avancen fra én vare til en anden vare, bare bruttoavancen ikke overstiger den bruttoavance, man havde i forvejen.

Så kommer jeg heldigvis lige over i det tredje punkt, der bør være opfyldt, nemlig at man skal kunne kontrollere disse ting. Det kan man jo ikke, og det kan man da slet ikke med denne lovgivning, for man ansætter jo ikke nogen ekstra kontrollanter til dette her. Nej, monopoltilsynet skal stadig væk køre på det samme gear, og det mener man sagtens kan lade sig gøre. Hvorfor? Jo, for i tidligere tilfælde af pris- og avancebegrænsningslove har man gjort det, at man tog nogle stikprøver, og det har været noget, der dækkede ca. 2 pct., og det mener man godt at medarbejderne i monopoltilsynet kan klare sammen med det øvrige arbejde, altså udtage stikprøver, der drejer sig om ca. 2 pct. af de omhandlede virksomheder.

Jeg må indrømme, at da jeg så, at det var sådan, det hang sammen, kom jeg til at tænke på, at det nærmest mindede om et forsøg på at sabotere den almindelige pris- og monopollvgivning, som jo ikke kører for godt i forvejen, og vores industriminister har jo haft held med yderligere at få den saboteret lidt. Hvad er så egentlig mere logisk og indlysende end at sætte medarbejderne i monopoltilsynet til at lave noget fuldstændig ligegyldigt, der i øvrigt ikke får nogen som helst indflydelse, for så stjæler det jo tid fra det arbejde, de ellers laver, og hvor de dog i det mindste forsøger at få den permanente pris- og monopollvgivning til at fungere? Og ind imellem forsøger de også at lave nogle brancheundersøgelser. Disse undersøgelser kommer ganske vist ikke frem til offentligheden, i hvert tilfælde ikke via ministeren, og så er